

1. Розвиток страхового ринку України в умовах гібридних загроз є нагальною потребою, зумовленою зростанням рівня невизначеності та ризиковості економічних, політичних, соціальних та екологічних процесів.

2. Можливості стрімкого розвитку ринку страхових послуг в Україні в умовах гібридних загроз обмежені такими чинниками:

- військові, інформаційні, кібернетичні та інші види загроз з боку Росії;
- низький рівень доходів у суспільстві;
- недовіра до страховика, яка посилюється низьким рівнем платоспроможності страхових компаній;
- недосконалість не тільки власне страхового, а й у цілому законодавства;
- неузгодженість страхового законодавства з Цивільним кодексом України тощо;
- відсутність державних преференцій на страховому ринку;
- недостатній розвиток інструментів фондового ринку для ефективного розміщення страхових резервів;
- відсутність надійних механізмів розвитку страхування життя, медичного та пенсійного страхування тощо;
- відсутність незалежної системи підготовки висококваліфікованих фахівців зі страхування і т. ін.

Література

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку. URL: <https://www.nssmc.gov.ua/>
2. Світова гібридна війна: Український фронт, національний інститут стратегічних досліджень, Київ, 2017, 145с. [Електронний ресурс]/НІСД. – режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/2431/>
3. Субачов І. І. Розвиток страхового ринку в Україні як фактору фінансової стабільності економіки. Фінанси України. 2020. № 11. С. 34.
4. Шелехов К.В. Страхування. Страхові послуги. Київ : ІЕУГП, 2020. 268 с.

УДК: 330.34

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

*Косухіна Л. І., інженер I кат.,
кафедри економіки та публічного управління
Національного аерокосмічного університету
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

*Лебедченко В. В., к.е.н., доцент
кафедри економіки та публічного управління
Національного аерокосмічного університету
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Малі підприємства є одним із основних інструментів розвитку національної економіки. Вони становлять основу дрібного виробництва; встановлюють темпи зростання економіки, формують структуру та якісну складову внутрішнього валового продукту, підвищують ступінь демократизації суспільства; сприяють перебудові економіки, швидкій окупності витрат, свободі ринкового вибору; забезпечують насичення ринку товарами та по слугами, реалізацію інновацій, створюють додаткові робочі місця; характеризуються високою мобільністю, раціональними формами управління; формують прошарок підприємців власників, що є основою середнього класу; сприяють послабленню монополізму та розвитку здорової конкуренції на ринку.

Аналіз розвитку малих підприємств в Україні показав, що формування цього сектору відбувався за рахунок двох джерел: самоорганізації та приватизації. Розпад великих збиткових підприємств також була одним із реальних джерел збільшення кількості малих підприємств. Відокремлення від великих підприємств структурних підрозділів із наданням їм статусу юридичної особи розширило організаційну базу для створення малих підприємств. [1]

Головними причинами гальмування розвитку малого підприємництва в Україні є:

- важкий тягар оподаткування, що примушує багатьох суб'єктів малого підприємництва збачити в тіньову економіку;

- відсутність належного нормативно-правового забезпечення розвитку малого бізнесу, як і підприємництва в цілому. Недостатньо врегульовані відносини суб'єктів підприємницької діяльності з органами влади і управління, відсутній законодавчий механізм державної фінансової підтримки малого підприємництва;

- обмеженість або повна відсутність матеріально-фінансових ресурсів. Багато малих підприємств не розпочали свою діяльність через відсутність достатньої суми стартового капіталу, власних виробничих площ та устаткування;

- недосконалість системи обліку та статистичної звітності малого підприємництва, обмеженість інформаційного та консультативного забезпечення, недосконалість системи навчання та перепідготовки кадрів для підприємницької діяльності тощо. [2]

Існують фактори, які визначають слабкість життєдіяльності малого бізнесу та його нестійкість. До них можна віднести:

- низький управлінський рівень;
- низький рівень технічної озброєності;
- відсутність системи самоорганізації, у той час як більшість зарубіжних малих підприємств працює в умовах субпідряду, франчайзингу тощо;

- обмеженість фінансових ресурсів; нестабільність доходів;
- слабе сегментування власної частки ринку; високу вразливість до несприятливих економічних факторів (інфляції, податкового тиску, циклічних коливань тощо);

- швидкість збанкрутування;
- конкуренцію великих корпорацій;

- адміністративні перешкоди;
- вузьке коло споживачів та постачальників;
- брак дієвої підтримки з боку держави;
- великі фізичні та психічні навантаження; недосконале управління персоналом.

Розвиток малого бізнесу сприяє вирішенню низки соціальних проблем, а саме: формуванню середнього класу, який є основою соціально-економічних реформ, гарантом політичної стабільності та демократичного розвитку суспільства; створенню нових додаткових робочих місць та зниженню рівня безробіття тощо. Отже, важливе значення у забезпеченні успішного розвитку малих підприємств відіграє ефективність стратегічного управління ними, що є підставою для подальшого розгляду даної проблеми. [3]

Література

4. Крисак А. О., Сучасні проблеми розвитку малих підприємств в Україні/ A. Krysak, Ph.D., Head of the cycle commission "Economics and Finance", Vinnytsia Technical College, Vinnytsya, 2017

5. Терещенко Я. І. Проблеми та перспективи розвитку малого підприємництва в Україні/ Я. І. Терещенко / Двадцять друга всеукраїнська практично-пізнавальна інтернет-конференція, місто Дніпро, 2011

6. Васильєва Д. В. Актуальні проблеми розвитку малого бізнесу в Україні / Д.В. Васильєва / Механізм регулювання економіки, 2011, № 3

УДК 330.3

АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ДЛЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАБІЛЬНОСТІ ТА РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Кулаков О. О., к.е.н., докторант
Класичний приватний університет

Енергетичний комплекс України, це наразі найважливіша складова економічної безпеки, що є основою її енергетичної безпеки і забезпечує функціонування різних галузей економіки країни. В українській енергетиці існує багато проблем, що пов'язані з руйнуванням устаткування і недостатністю фінансових ресурсів для відновлення. Для їх вирішення потрібний системний підхід, що складається із залучення інвестицій, покращення галузевого управління і надійна державна регуляторна політика. Виникає необхідність аналізу міжнародного досвіду використання альтернативної енергетики для міжнародного співробітництва, забезпечення стабільності та розвитку економіки.